

PROMIENIE MIŁOSIERDZIA

Twoje Oblicze, Panie,
Blaskiem jaśniejące;
A promienie miłości,
Jak wschodzące słońce –
Obejmują każdego,
Kto w ich jest zasięgu ...
Chyba, że się ukryje,
Ze wstydu czy lęku.
I wtedy będzie szukał
Choćby skrawka cienia,
Ale cień jest niestały –
Ciągłe miejsce zmienia ...

Więc się nie skryjesz nigdzie!
Świetliste promienie
Szybko ciebie dosięgną
I pochłoną cienie ...
A wtedy sam doświadczysz
Mocy tych promieni,
Które – jeśli pozwolisz,
Mogą cię przemienić!
Bo w nich jest niezgłębione
Miłosierdzie Boże,
Większe niż wszechświat cały!
Niż pojąć to możesz!

Odrzuć więc wstyd i lęki,
Wyjdź ze smutku cienia;
Wystarczy, że zawezwiesz
Jezusa Imienia ...
I ze skrucną Mu wyznasz
Swą nędzę i grzechy,
A wtedy cię zaleje
Zdrój Bożej pociechy!
Bo Jezus ci przebaczy,
Przytuli, jak dziecię,
I będziesz znów szczęśliwy –
Tak, jak nikt na świecie!
W świetle Jego promieni
Będziesz żył bezpiecznie,
A kiedyś w pełnym blasku –
Królował z Nim wiecznie!

s. M. Mirona Bochenek SBDNP